

[Jens Thoft]

forklare Folketinget, at »autoriserer« ikke betyder autoriserer, men hvad det så betyder, har vi aldrig kunnet få opklaret.

Er det rigtigt, at man i det nordjyske område er i fuld gang med at forbedre modtagelsen af forstærkninger i Frederikshavn, i Hanstholm, i Hirtshals? Er det rigtigt, at man skal i gang med at udbygge vejnettet i Vendsyssel, så man hurtigere kan komme ned til centralfronten i Centraleuropa? Hvis disse ting foregår, hvem skal betale det, og hvornår bliver Folketinget orienteret om det?

Det egentlige problem – det synes jeg hr. Pelle Voigt meget godt kom ind på i sin afsluttende bemærkning – er, at jo mere vi planlægger, jo mere materiel der oplagres, jo større brændstofddepoter osv. der ligger i Danmark, jo mere nødvendigt bliver det for amerikanerne i krise- og krigssituationer at anbringe sig i Danmark, uanset hvad Danmark måtte ønske.

Det er soleklart, at når lufthavnene udbygges, sådan som det er sket i de senere år, med længere baner og med nødlandingsudstyr for jettfly, når vi udbygger vores værkstedsfaciliteter, når vi udbygger vores ammunitionsdepoter til brug for allierede forstærkningsstyrker, så kommer vi meget let i en krisesituation, sådan som Pelle Voigt nøje redegjorde for det, hvor vores allierede sætter os kniven på struben, og hvor vi ikke har nogen som helst manøvre mulighed.

Jeg vil understrege, at der er en grundlæggende uoverensstemmelse, også interesse- og uoverensstemmelse, mellem de militære planlæggere og Folketinget. Hvor de militære planlæggere i krise- og krigssituationer kun har én ting i hovedet, at få forstærkningerne til Danmark hurtigst muligt, er jeg fuldstændig overbevist om, at Folketinget vil have en anden interesse, nemlig ikke at provokere, at neddrosle konflikten, at sikre, at der ikke sker oprøpning, længst muligt.

Der er altså en grundlæggende modsætning mellem den parlamentariske kontrol med disse ting og den militære kontrol. Den militære kontrol betyder forstærkninger så tidligt i en krise som overhovedet muligt, hvorved krisen vil blive optrappet. Folketinget vil naturligvis være interesseret i at udsætte disse forstærkninger til det senest mulige tidspunkt.

I denne modsætning mellem den parlamentariske kontrol og den militære kontrol styrker

disse logistiske aftaler, disse forstærkningsaftaler, afgørende det militære element, hvorved det folkelige, det parlamentariske, det demokratiske kontrolelement får stadig ringere betydning, og det synes jeg er katastrofalt.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg minder stille om, at tiltalen bør være *hr. Pelle Voigt*.

Bjørn Elmquist (V):

Lige siden anden verdenskrig har der i Danmark været bred enighed om, at vi ønsker at forsvare os i samarbejde med andre lande, og derfor er vi blevet medlem af forsvarsalliancen NATO. Efter det, jeg har hørt indtil nu i debatten, er der stadig væk bred enighed derom. Vi har hørt Tingets største parti, Socialdemokratiet, igen bekræfte det, og Det Konservative Folkeparti har været inde på det samme, og nu siger jeg altså for Venstre det samme. At vi har haft et mellemspil med SF, kan vel ikke undre nogen.

At vi vil forsvare os i samarbejde med NATO-medlemslandene, fører direkte logisk og på anden vis over i forstærkningsaftalerne og værtsnationsarrangementerne. I den sammenhæng synes jeg, at forsvarsministerens redegørelse er så klar, som man overhovedet kan ønske sig det. De principper, som må gælde på området, er blevet fastslået i ministerens redegørelse.

I slutningen af den hedder det om de tre væsentlige elementer i forbindelse med allierede forstærkninger for det første, at de kun kan tilføres Danmark efter anmodning eller godkendelse af den danske regering, efter at spørgsmålet har været forelagt for Folketinget. Og det andet væsentlige element: de støtteaftaler, som skal sikre en smidig ankomst af udpegede forstærkninger, er en naturlig konsekvens af dansk forsvars- og sikkerhedspolitik og i overensstemmelse med gældende forsvarsforlig. Endelig for det tredje understregede forsvarsministeren, at eventuelle oplægninger i fredstid på dansk jord godkendes af danske myndigheder, som også fører nøje kontrol med selve oplægningen. Så kort kan det siges, og det er sammenhængen.

Hr. Jens Thoft, SF's ordfører, betegnede debatten – hidtil i hvert fald – som en besynderlig debat. Ja, efter at SF's ordfører kom på taler-